

Hans Vervoort

Zo tedere schade

Uitgeverij Brooklyn, ISBN 978-94-927-5423-3, € 17,50

Bescheidenheid heeft ertoe geleid dat Hans Vervoort nooit in de schijnwerpers stond en dus nooit succesvol werd. Zelf wijt hij het aan zijn kampervaringen als kind in Indië. 'Achteruit kruipen' noemde Theodor Holman het eens: een ongeneeslijk soort verlegenheid. Vervoort heeft al menig roman op zijn naam staan, ook schreef hij vele jaren voor *Azië Magazine* en haar voorgangers. En schrijven kan ie. Ook nu bewijst

hij dat in deze nieuwe roman, die een ode is aan zijn vrouw. De hoofdpersonen hebben hun Indisch verleden gemeen. Zij was altijd zijn steun en toeverlaat (in zijn verhalen noemt Vervoort haar steevast 'mijn gade'). De achterflap vertelt het verhaal in vogelvlucht. Het verdriet over de dood van zijn partner is voor de hoofdpersoon mede ondraaglijk omdat zij aan longkanker is overleden, zij rookt ongewild jarenlang met hem mee. Verteerd door schuldgevoel en achtervolgd door herinneringen probeert hij zichzelf dood te drinken. Als dat na een jaar vol verdriet nog niet gelukt is besluit hij een door Melissa geuite wens uit te voeren. Kort voor haar overlijden had ze in de krant een bericht gelezen over een bijna zestig jaar oude, onopgeloste moord op een jonge vrouw bij kamp Walaardt Sacré. Hans had daar in 1960 zijn militaire diensttijd doorgebracht. Omdat Melissa wilde voorkomen dat hij na haar overlijden in een depressie zou raken, had ze geprobeerd hem voor die moord te interesseren. Een jaar na haar dood begint hij aan de recherche.

